

fontă; aceasta este lipită de chea d'intișă că să se primește cinabru.

Se încălzesc d'o-kam-dată basalele selenitatorii; și sunt roșii, atunci se împodobiește într-oinselă pădură către pădure ethiopsul, care, în această distilație, pierde prisoșul său de sulf și devine sub formă de piină în partea superioară a vasului distilatoriu.

Cinabru sublimat, lăsat că apă, și pedigree în pălveră prea fină, din vermillionul.

Vermillonul care vine dela China este remarcabil prin faptul că chea frumoasă; acest lucru nu se pare că să fie produsă prin pălverisarea cinabrulei, ci prin calitatea sa de sănătate, înțindând să devină sulfat asupra mercurului în prezența unei disoluții alcaline.

Spre a prepara vermillionul pe bază de calciu, D. Brunner povăduiește că la 300 grame de mercur și 114 de sulf, ale cărui cantități sunt de 75 grame de potasiu și 400 grame de apă. Amestecul trebuie să fie întărit la o temperatură de 50° apărată. După călătoria orei, trebuie să se adauge sulfat de mercur și să se adauge sulfat de potasiu.

Teoria acestei operații nu este încă bine cunoscută; se poate că se folosește o formă d'o-kam-dată o sulfosare formăți prin combinarea sulfurului de mercur cu sulfurul de potasiu, care se descompune după aceea în contactul aerului în hidrosulfatul alcalin și în sulfurul de mercur prea difuzat.

Se poate iată că admite că sulfatul să fie potassic și hidrosulfatul să fie polysulfatul de mercur, și că se folosește mercurul să fie parte din sulfatul său spre a produce dăunătoria vermillionului.

Se dobindesc încă vermillionul de calitate frumoasă, încălzind împreună 300 grame de mercur și 114 grame de sulf; se formează astfel sulfatul de mercur care se folosește, și care se pună de se încălzește într-o etuve că să fie 50° să fie 60° în timp de mai multe zile, că 75 grame de potasiu să se dissolvă în 450 grame de apă.